

Zprávy z farnosti

03/2007

M . . . M → M . . U

Začínáme tentokrát rébusem. Mohlo by nám to posloužit při prožívání letošní postní doby.

To, co k životu neodmyslitelně patří, jsou povinnosti. Již děti mají povinnost chodit do školy, učit se. Doma s něčím pomoci. Rodiče mají povinnost starat se o děti, vytvářet prostředí domova. V práci má také každý dost povinností. Jako křesťané máme povinnost přicházet do kostela, řídit se podle Božích přikázání. Povinnosti neděláme moc rádi. Je to spojeno s obtížemi, vyžaduje to námahu, úsilí. Dá se to nějak změnit? Zkusme místo povinnost říci možnost. A právě to je obsaženo v našem rébusu. A podle toho se snažme i jednat.

P. František

Křeslo pro hosta

V pátek 9. února 2007 navečer do Křesla pro hosta zasedl P. Jiří Voleský. Tentokrát se sešlo tolik zájemců, že jsme byli „rozeseti“ po třech místnostech. Přilákala nás touha vyslechnout poutavé vyprávění o cestě několika cestovatelů po severní Indii podél toku řeky Gangy.

Po úvodním vyprávění, při kterém nám byla přiblížena trasa cesty, jsme měli možnost shlédnout jednu část videa, ve kterém jsme obdivovali krásy Himaláje, posvátnou řeku Gangu, život ve městech i samotách, památky, zvyky... Po několika hodinách jsme se rozešli s tím, že by bylo dobré uspořádat ještě jeden takový večer a shlédnout i druhý díl.

R. S., foto Miloslav Kliment

Něco pro vzdělávání

Rozhodnutí České biskupské konference o církevních příkázáních, svátcích a postech ze dne 4. července 2005.

Patero církevních příkázání:

1. o nedělích a zasvěcených svátcích se účastnit mše svaté a zachovat pracovní klid
2. vyzpovídat se ze svých hříchů alespoň jednou za rok
3. přijmout Svátost oltářní alespoň ve velikonoční době
4. zdržovat se od požívání masa a zachovávat půst újmy ve stanovené dny
5. přispívat církvi na její potřeby

Zasvěcené svátky:

- ☞ Slavnost Narození Páně – 25. prosince
- ☞ Slavnost Panny Marie, Matky Boží – 1. ledna

Církev doporučuje stejně slavit i Zjevení Páně, Nanebevstoupení Páně, Těla a krve Páně, Neposkvrněné Početí Panny Marie, Nanebevzetí Panny Marie, sv. Josefa, sv. Petra a Pavla, sv. Cyrila a Metoděje, sv. Václava a Všech svatých.

Posty:

- ☞ Popeleční středa
- ☞ Velký pátek

To jsou dny přísného postu: zdrženlivost od masa a újmy v jídle. Zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let. Každý pátek, pokud na něj nepřipadne církevní slavnost nebo významná oslava, je dnem pokání. Forma pokání je půst od masa nebo jiný kající skutek nebo modlitba. Celá postní doba je časem kající praxe církve. Před každým přijímáním svátosti oltářní je eucharistický půst 1 hodinu.

z Liturgického kalendáře 2006-2007 vypsala M. J.

Za Pannou Marií do Filipova

2007 – 141. výročí

Letošní mimořádně teplé počasí vylákalo na pouť do Filipova – Lurd severních Čech – velké množství poutníků. Příznivý byl i termín – volná sobota. Sněhové bariéry u baziliky v předešlých létech byly nahrazeny jednácti autobusy, osobními auty a mikrobusy, kterých bylo přes sto. Setkali se tu poutníci nejen ze severních Čech a Moravy, ale i sousedních zemí: Německa, Polska, Slovenska. Celkem se odhaduje, že letošní pouti se zúčastnilo 1400 poutníků a bylo podáno skoro tisíc hostií. Poutní bohoslužbě předsedal litoměřický biskup Pavel Posád, přítomen byl emeritní biskup Josef Koukl a světící biskup Josef Kajnek z Hradce Králové. Bylo účastno 49 kněží, 26 jáhnů, archimandrita pravoslavné církve Marek z Litoměřic.

Děčínský autobus letos zajížděl do Benešova a tak se čekání českokamenickým poutnicím protáhlo. Autobus dojel do Filipova 15 minut před zahájením slavnosti a to již byla bazilika zcela naplněna poutníky.

Zvoněním zvonů o čtvrté hodině ranní byla zahájena poutní mše svatá. Středem baziliky nejprve prošel průvod kněží do kaple Panny Marie. Po návratu kněží zcela zaplnili presbytář a mše svatá k oslavě zázračného uzdravení Magdalény Kadeové pokračovala bohoslužbou slova.

Litoměřický biskup Pavel Posád ve své promluvě zdůraznil, že jsme tu, abychom děkovali za milosti a radovali se z darů Panny Marie. Připomněl,

že jsme krátce po Vánocích a máme radost v srdci, ne vnější, ale vnitřní, že se nám narodil Spasitel – Zachránce. Není to jen historie, ale je to stále aktualizováno – Ježíš je stejný dnes i na věky. Život Panny Marie, matky Církve, je nádherný drahokam, na kterém vždy vidíme něco krásného, když jej pootáčíme. Vidíme vždy nové paprsky. Evangelium: „Jak jsem si zasloužila, že Matka mého Pána přišla ke mně?“ (Lk 1, 43) To je jeden z pohledů na Pannu Marii, ona nám dala Vykupitele. Kristus přináší spásu, nový život, vysvobození z pout hříchu, dává nový život a naději. Cítoval slova Benedikta XVI.: Radujme se ze Spasitele. Má význam a hodnotu Spasitel pro člověka 3. tisíciletí? Potřebuje jej člověk, který létá do vesmíru? – slova z vánočního poselství. Je na nás, abychom poselství Krista přinášeli tomuto světu. Zde ve Filipově si uvědomujeme, že Panna Maria dala světu Spasitele. Ona je pramenem, studnicí tohoto daru. Toto je radostná zpráva, kterou máme nově přijmout, nechat se jí ozářit. Narození Krista je narozením jeho těla. Narodil se pro všechny, pro každého. Máme ho hlásat nejen slovy, ale i životem. Ve společenství lásky, bratrství, odpuštění, přijetí spravedlnosti. Jsme údy tajemného těla Církve, Kristova těla, společně vykoupeni samotným Pánem. Tím poroste světlo evangelia. Kéž nás tuto noc zastihne poselství naděje, že Bůh se stal člověkem skrze Pannu Marii. Jej úloha neskončila, stále dává světu Krista. Máme jeden cíl – aby nás spojil, sjednotil, proměnil jako chléb a víno. Panna Maria na tomto místě zanechává silnou stopu své přítomnosti. Snažme se, abychom měli velikou tužbu na tomto místě rozvázat pouta, která neseme ve svém životě. Aby nás uzdravila a abychom pocítili, že nás Bůh provází.

Následovala promluva emeritního biskupa Josefa Koukla v jazyce německém. Pomocí legendy se snažil objasnit duchovní skutečnost. Hovořil o malém bavlněném vlákně, které bylo velmi smutné, že se k ničemu nehodí. „Aby byl ze mne dlouhý provaz, na to jsem příliš krátké a slabé. Aby ze mne byla výšivka, k tomu jsem také bezbarvé, nepoužitelné. Na nějaký svetr jsem příliš krátké. K ničemu se nehodím, nikdo mě nepotřebuje a já samo sebe ještě míň.“ Tak truchlilo malé bavlněné vlákno, pak se zavřelo doma, pustilo si smutnou hudbu a plakalo samo nad sebou. A tu najednou někdo klepe – malá hrudka vosku. „Nebud’ smutné, bavlněné vlákénko! Mám nápad! Dáme se dohromady. Na nějaký knot pro velikonoční svíci je tě málo a také já bych nestačil. Ale na to, aby z nás dvou byl malý kahanek, na to stačíme. Ty budeš tím knotem a já na ten malý kalíšek se svým množstvím vosku vystačím. A bude z nás malé světélko, které hřeje a svítí. Vždyť i slaboučké světlo svíčky je silnější než všechny temnoty světa! Je užitečnější být malým světélkem, než bédovat nad tím, že se nic nedá dělat!“ Proč jsem si na tuto legendu dnes vzpomněl? Panna Maria byla také takovým malým vláknem, tak jako každý z nás. A byla si vědoma, že svými

Děčín - Podmokly

silami nic nedokáže. A Bůh „shlédl na svou nepatrnou služebnici“, jak ona sama o tom mluví u Alžběty a Boží láska pak s ní vytvořila to nejkrásnější světlo v zástupu svatých. Ona je nyní po Bohu ta nejprvnější. I všichni svatí si byli vědomi, že jen Boží láska z nich může něco vytvořit. Sv. Terezie z Avilly, kdysi řekla velice moudrou větu: „Terezie sama není nic, ale Terezie a Pán Bůh je vždy ta silnější polovina!“ I z každého z nás může Boží láska něco velkého vytvořit, když svou ubohost vložíme zcela do jeho rukou. Pak i z nás může být aspoň malé světélko... Dále následovala bohoslužba oběti, při které zněly známé mariánské písně. Poutní 141. bohoslužba ukončil biskup Pavel Posád slavnostním požehnáním.

< foto ze stránek farnosti Jiřikov, rok 1996 >

Sestaveno z poznámek M. Jiráskové a emeritního biskupa Josefa Koukla. Sama jsem se slavnosti nemohla zúčastnit, protože jsem byla vyprovodit na poslední cestě manželovu matku 800 km od Filipova v Německu. Dříve jsem nemohla předat k tisku, protože i od emeritního biskupa Josefa Koukla jsem obdržela písemně jeho filipovskou promluvu 2. února 2007. Věřím, že se budu moci zúčastnit 28. dubna 2007 diecézní poutě – děčínský, ústecký a litoměřický vikariát, protože v květnu uplyne 50 let od mé první účasti na letní filipovské pouti, na kterou jsem jela vlakem. Věřím, že letošní pouť mi tak připomene vše, co se tenkrát událo, abych mohla čtenáře pravdivě o všem informovat.

Po celý rok přeji čtenářům vše dobré a stálou ochranu Boží i Panny Marie.

Helena Kateřina Richterová, Česká Kamenice

Naše pout' do Říma

3. část

Pá 17. 11. 2006

Ráno zase po snídani do kapličky Mater Ecclesiae, pomodlit se a předat klíče a odjezd z Casa Carlo Borromeo. Cesta autobusem, metrem a pěšky do Velehradu. Nemohli jsme se hned ubytovat, protože neměli ještě připravené pokoje. Nechali jsme si tam tedy zavazadla a šli na nádraží San Pietro. Koupili jsme si v supermarketu potraviny a naobědvali se. Pak jeli jednu stanici na metro a tím chtěli jet dál. Jenomže zakrátko metro přestalo jet a museli jsme všichni ven. Došli jsme na nějakou stanici autobusu a dlouho čekali na autobus. Pak přesedli na další a dojeli na Belmonte. Po španělské mši svaté jsme jeli s Nuňovými a Musolinovými k nim a zůstali u nich na večeři. Bylo to hezké přátelské setkání, česko - německo - španělské. Škoda, že jsem ráno zapoměla vybalit z kufru knihy o Děčíně a naší republice, které jsem kvůli tomu vezla s sebou a tak jsem jim nemohla ukázat žádné obrázky. Dovezli nás na metro a pak jsme došli pěšky na Velehrad přes krásně večerně osvětlené náměstí Sv. Petra, nebylo to daleko. Ubytovali jsme se v pěkných, jednoduchých pokojích v hezkém domě.

< M. Jiráková a P. F. Jirásek v římské kapliče kapliče s pražským Jezulátkem >

Ráno jsem byla v 7 hodin na mši svaté v domácí kapli Velehradu. Koncelebrovalo 6 kněží a bylo nás kolem 12 lidí. Po mši svaté jsme šli s Františkem na snídani – italskou: káva, mléko, máslo, marmeláda, vecka (domnívali jsme se, že v českém centru bude snídaně česká). Potom si František nechal od místního českého patera salesiána zkontrolovat koncelebrační texty v italštině, aby se naučil dobře výslovnost. Nakoupili jsme si v blízkém supermarketu potraviny na dnešní den a odjeli autobusem číslo 96 do středu města a hledali pěšky kostel, kde je pohřben sv. Vincenc Pallotti. Po delší době jsme jej našli a mohli se poklonit u hrobu V. Pallottiho v krásném kostele, jehož nenápadný vnějšek je v kontrastu ke krásnému interiéru. Pak jsme se nasvačili u Kolossea a jeli jsme ke kostelu sv. Klementa a znovu se poklonili sv. Cyrilu a pomodlili se za naši vlast. Měli jsme na to již více času než minule. Došli jsme k Lateránské bazilice, prohlédli si znovu za denního světla její krásu. Je to také nádherný chrám. Zde byl roku 1204 prohlášen za svatého opat Prokop a roku 1729 sv. Jan Nepomucký. Ke kostelu přiléhá baptisterium, kde jsme přišli zrovna ke křtu krásného italského děťátka. Křtil jej biskup a děťátko bylo ustrojené jako princeznička. Zdály jsme pozdravili sousoší sv. Františka z Assisi a kostel Sv. Kříže, který patří kardinálovi Vlkovi. V malém baru jsme si dali menší oběd – pizzu a kávu. A pak již byl čas jet na Belmonte (teď již jsme kapličku neměli tak blízko – 10 minut pěšky, jako v uplynulých dnech) raději dříve, protože po různých špatných zkušenostech s římskou dopravou jsme nechtěli riskovat, že zmeškáme mši svatou. Také ano – stanice metra, ze které jsme chtěli jet, byla zavřená. Tak jsme klusali na další a dojeli šťastně na zastávku našeho autobusu. Ten jel překvapivě za několik minut (normálně jsme na něj museli také čekat), takže jsme dojeli na Belmonte brzo, již před třetí hodinou odpoledne. Brána pozemku byla ještě zavřená a tak František objevil možnost prolézt plotem. Usadili jsme se u kapličky a vybalili si svačinu. Jen jsme začali jíst, přijeli první poutníci – argentinská rodina s argentinskou Mariinou sestrou a mladým knězem z Mexika (je to kandidát institutu diecézních kněží, ke kterému patří otec František). Brzo potom přijížděli a přicházeli další – Nuňovi, brazilský kněz P. Rafaelo, který pracuje ve Vatikánu, a Italové a Italky z místní farnosti Sv. Gemmy. Bylo nás skoro padesát. František s kněžími koncelebroval, mše svatá byla sloužena italsky. Před mší svatou jsme šli procesím ke sloupku s obrázkem Panny Marie a modlili se střídavě růženec – italsky, česky, španělsky. Po mši svaté jsme se shromáždili před kapličkou a již za tmy spálili papírky, které během uplynulého měsíce dávali návštěvníci s napsanými prosbami a poděkováními do džbánů v kapličce. V kouři nad ohněm se vznášely symbolicky k nebi naše prosby a díky. Pak jsme se rozloučili a P. Rafaelo nás odvezl do Vatikánu. Mohli jsme jet místy, kam se dostanou jenom zaměstnanci Vati-

kánu. Prošli jsme se s Františkem ještě ulicemi v okolí, po mostu k Andělskému hradu a pokochali se pohádkově osvětlenými okolními mosty na Tibeře. Dali jsme si menší večeři z italských specialit – škeble, chobotničky, langusty a špagety. Na závěr vynikající zmrzlinu – i František si mohl dát DIA, nakoupili ještě nějaké dárky a pak pěšky na Velehrad a spát. Byl to krásně prožitý den.

(dokončení příště)

M. J.

Okénko do knihovny

autor: PhDr. Radomír Malý
název: Izrael Eugenio Zolli – svědek víry
z obsahu:

Před 50 lety (1956) zemřel v Římě konvertita ze židovství a bývalý vrchní rabín Říma Izrael Eugenio Zolli. Jeho životní osudy jsou jasným dokladem katolické pomoci Židům za druhé světové války. Narodil se roku 1887 v polské Haliči, jenž tenkrát náležela k Rakousko-Uhersku. Jeho rodina (otec byl zámožným obchodníkem) se ještě před první světovou válkou přestěhovala do italského Terstu, který byl tenkrát také součástí Rakousko-Uherska. Vystudoval rabínskou školu a stal se v Terstu rabínem. Po první světové válce připadl Terst Itálii. Zolli byl ve 20. letech, již za Mussoliniho fašistické diktatury, jmenován profesorem hebrejštiny na univerzitě v Padově. Roku 1940 se stěhuje s rodinou do Říma, neboť byl zvolen tamní židovskou obcí jejím vrchním rabínem. V září roku 1943 obsadili Řím Němci a zahájili deportace Židů do koncentračních táborů. Požadovali 50 kg zlata, jinak že odvedou všechny římské Židy do Osvětimi. Zolli se nabídl jako rukojmí. Němci to odmítli a striktně trvali na požadované sumě zlata. Protože chybělo ještě 35 kg, navštívil Zolli tajně papeže Pia XII. a prosil o shromáždění této částky. Papež okamžitě jednal a obrátil se na bohaté kruhy ve městě. Požadované množství se sehnalo, nicméně Němci svůj slib nedodrželi a zahájili deportace. Papež Pius XII. tenkrát tajně vyzval církevní instituce, aby poskytovaly Židům pomoc. Z deseti tisíc tak byly odvečeny do koncentráků pouze tři tisíce, zbývajících sedm tisíc našlo úkryt buď v kláštorech, na farách nebo v katolických rodinách, někteří byli skrýváni přímo na území Vatikánského státu. Papež udělil klauzurním klášterům od klauzury dispens, aby mohli Židům poskytovat přístřeší. Tak se zachránil s celou rodinou i vrchní rabín Zolli. Po válce veřejně v rozhlase poděkoval papeži Piovi XII. a navštívil jej též osobně. V únoru 1945 se nechal s celou rodinou pokřtít. Na otázku, jestli je to z vděčnosti vůči Piovi XII., odpověděl jednoznačně „ne“. Řekl, že ke konverzi ho přivedlo studium Bible.

Děčín - Podmokly

Podle ní jasně poznal, že Ježíš je pravým Mesiášem židovského národa i celého lidstva. Proto se rozhodl stát katolickým křesťanem a z vděčnosti vůči Piovi XII. přijal křestní jméno „Eugenio“ (Pius XII. se občansky jmenoval Eugenio Pacelli). Byl jmenován profesorem Papežského biblického institutu v Římě. I. E. Zolli napsal o Piovi XII.: „V průběhu dějin snad žádný hrdina nevedl takové armády, žádná mocnost nebyla bojovnější a žádná nebyla tolik napadána jako ta, kterou vedl Pius XII. ve jménu křesťanské bliženské lásky.“ Podle židovského historika a rabína Pinchase Lapida má papež Pius XII. zásluhy – přímo nebo nepřímo – na záchraně cca 850 tisíc evropských Židů, což mohlo mít za následek jeho zatčení a odvezení do Německa. Tuto skutečnost I. E. Zolli také neustále připomínal na přednáškách i v tisku. Zemřel roku 1956 na zápal plic. Byl to opravdový svědek pro Krista, jenž prokázal za druhé světové války neobyčejnou odvahu a po ní dal krásný příklad věrnosti svému svědomí a poznané pravdě, že Ježíš Kristus je opravdový Boží Syn a katolická Církev jedinou pravou církví.

podle Fels 10/2006, vybráno z časopisu Řád 1/2007

připravila M. J.

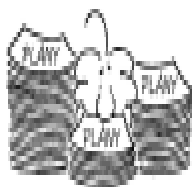

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva z 8. zasedání Farní rady ze dne 04. 02. 2007

V neděli 4. února Farní rada projednala opět několik bodů.

Program jednání:

- **Záchrana kostela v Bělé**

Aby se mohlo pokračovat v opravě kostela, bude třeba sehnat finanční zdroje a také okruh zájemců, kteří se budou přitom angažovat. Je již několik sponzorů a budou osloveni i další. Zároveň se zjišťují možnosti při získání grantů.

Podobně se bude postupovat při opravě kostela v Dolním Žlebu.

- **Poškozená střecha na kostele v Rozbělesích**

Farní rada dostala písemné upozornění týkající se poškozené střechy na kostele v Rozbělesích. Střecha byla nedávno rekonstruovaná, zřejmě byl použit nevhodný materiál. Firma, která prováděla rekonstrukci již neexistuje.

tuje a není tedy možná reklamace. Je ale již daný příslib, že poškozená část bude opravena.

• **Výuka náboženství**

Je nabídka, že kde by se děti z nějakých důvodů nemohly zúčastňovat rozvržených hodin náboženství, je možnost, aby katechetka přicházela přímo do rodin.

• **Ohlášky na konci mše svaté**

Přišla připomínka, že někteří neslyší, když se čtou ohlášky na konci mše svaté. Ohlášky budou tedy také vyvěšené na nástěnce, či dveřích kostela, kde si je bude možno přečíst.

• **Pout' do Drážďan**

Znovu bude projednán termín konání pouti.

• **Svatost biřmování**

Již probíhá příprava k přijetí svátosti biřmování, které se uskuteční dne 4. října 2007. Je možné se k přípravě ještě připojit.

Příští setkání Farní rady se uskuteční v neděli 14. dubna 2007 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do letních prázdnin se farní rada bude setkávat pouze jednou za dva měsíce pravidelně. Na její členy se můžete obracet s vašimi podněty a připomínkami. Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jaroslava Škodová	místopředsedkyně
Martin Kolář	zapisovatel
Lukáš Herich	člen
Jindřich Macoun	člen
Antonín Musil	člen
Ludmila Stichová	člen

• Babička se vypravovala do kostela jako jediná z rodiny. V mamince se asi přeci jen trochu ozvalo svědomí, tak vybízela asi šestiletého syna: „Jdi taky s babičkou do kostela!“ Chlapec se dotčeně ohradil: „A co jsem provedl?“

• „Jak dlouho denně spíte?“ „No, tak tři hodiny.“ A není to trochu málo?“ „Ne, ještě spím v noci osm hodin.“

• Pan Novák se zlobí na syna: „To nemůžeš říct, že cvičíš na housle? Já už půl hodiny olejuju panty u dveří.“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2007	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 148 Kč	1 848 Kč	1 850 Kč	Na církevní školy
Únor	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
			0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
			0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	7 148 Kč	1 848 Kč	1 850 Kč	

R. S.

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2007			4. března	1. dubna
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:55	14:43	16:43	Dolní Žleb	14:11	15:01	17:01	18:11
Čertova Voda	13:04	14:52	16:52	Čertova Voda	14:17	15:06	17:06	18:17
Dolní Žleb	13:10	14:58	16:58	Děčín hl. nádr.	14:26	15:16	17:16	18:26

- **Víte, že** – čekáme na Vaše příspěvky?

...to není vtip :-)

- Charlie Chaplin měl dobré nápady už jako školák. Jednou rozbil okno kupeckého krámu. Dal se na útěk, ale kupec ho dohonil. „Ty uličníku, to okno musíš zaplatit!“ „Já vím,“ odpověděl Charlie, „proto běžím domů pro peníze.“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ☞ **Svátost nemocných** - Ve čtvrtek 22. března 2006 bude v našem kostele udělována svátost nemocných. Kdo chce přistoupit k této svátosti, ať včas přijme svátost smíření.
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Sanabitur © – seminář o vnitřním uzdravování

3. část

4. Vnitřní uzdravení – uzdravení ducha a duše

Zde bychom si měli znovu uvědomit, že člověk nemá jen rozum a vůli, ale také ducha a duši. Příznaky zraněné duše a zraněného lidského ducha se ale často projevují v negativních způsobech jednání a ve zraněných pocitech. S pomocí svátosti smíření, lítosti a dobrého předsevzetí se mohou pokusit změnit své chování. Ale co se svými pocity? Když jsem skutečně zraněný, vymykají se mé kontrole, a jsou to především právě těžce zraněné pocity, které naléhavě potřebují vnitřní uzdravení.

Takové pocity ale nemohu prostě vyřadit nebo ovládnout svým rozumem nebo vůlí, i když se o to lidé často pokoušejí a po určitou dobu to dokonce funguje. Je tomu jako s alkoholikem, kterému se daří pouhou silou vůle po určitou omezenou dobu nepít. Ale pak nastane nějaká situace, která ho nevyhnutelně vede k tomu, že opět začne pít. V případech zraněných, ale neuzdravených, nýbrž jenom potlačených pocitů nás pak nějaká situace dovede k tomu, že tyto potlačené pocity se opět ozvou. Z nějakého maličerného důvodu pak člověk úplně ztratí rovnováhu a může dojít ke katastrofálnímu citovému výbuchu, který nelze ovládnout.

Jak lze zraněné pocity, nebo spíš příčiny takových zranění, uzdravit?

Jen Ježíš sám může uzdravit mého ducha, mou duši a mé pocity! Jen jeho láska může uzdravovat. Ale jen za předpokladu, že člověk je připraven a schopen mu své zraněné pocity odevzdat a v modlitbě ho prosit za uzdravení.

Je však velmi pravděpodobné, že jednotlivec sám si svých zraněných citů není úplně vědom, protože je asi po dlouhá léta potlačoval. Většina lidí si nedovolí na všechny ty zlé situace v minulosti ani pomyslet, protože je to příliš bolí – bolelo. A to zvláště v těch případech, když mě zranili osoby mně nejbližší, osoby, které miluji nebo milovat chci, osoby, po jejichž lásce toužím. Pak mi připadá velmi obtížné jenom připustit, že mě tyto osoby zranily.

A přesto je to absolutně nezbytné, chci-li být uzdraven! Musím to nejen připustit, ale musím všem také ze srdce odpustit.

Když mám ve svém těle střepek, který mi působí bolest, a přikryl se již nově narostlou kůží,

☞ pak, musím tuto kůži odstranit nebo alespoň otevřít, aby střepek vyšel ven a rána se mohla uzdravit.

Když chci být uzdraven ze zranění ducha, tedy od hříchu,

☞ pak ho musím vynést na světlo, vyslovit ho ve zповědnici, aby duše mohla být uzdravena.

Obdobně je tomu s city: Když chci být uzdraven ze zraněných citů ve své lidské duši,

☞ pak musím tato zranění konfrontovat, ne je zakrýt mlčením. Musím se **k bolestem postavit s odvahou, abych je mohl odevzdat a obětovat Ježíši – Spasiteli, a on je mohl uzdravit.**

Při tom zjistím, že mé zraněné city mi brání plně odpustit. Mnoho mých vnitřních zranění leží často v dávné minulosti. Potlačil jsem je, protože mě moc bolely a jsem si zcela jistý, že už jsem všechno odpustil. Když se ale s těmi minulými situacemi znovu zaobírám, když si dovolím znovu oživit vzpomínku na ně, pak často zjistím, že mé odpuštění bylo jen velmi povrchní. Pocítím, že je ve mně ještě mnoho negativního, hodně hněvu – a to je pak definitivní překážka pro Ježíšovo uzdravení.

Čistě fakticky víme, že Bůh je láska, že jeho láska nás nese, a tedy že jeho láska nás uzdraví. Ale toto vědění pro nás často zůstává jen teoretickou informací. Jsme příliš zranění na to, abychom opravdu mohli uvěřit, že k tomu může dojít v našem vlastním životě zcela hmatatelně, že já mohu tuto Boží lásku zakusit osobně zde a nyní.

Čím jsme zraněnější, tím obtížnější mi připadá věřit ve „skutečnou“ lásku, ať je to láska lidská, nebo „skutečná“ láska Boží. Když někdo v této

oblasti po dlouhá léta zakoušel jen zklamání, pak je pro něj skoro nemožné důvěřovat, že se něco může změnit, že se opravdu vyplácí důvěřovat. A tato neschopnost důvěřovat, věřit, se jeví pak okamžitě jako mohutná bariéra, nepřekonatelná překážka na cestě k uzdravení; vždyť ostatně víme, že Ježíš sám nedělal zázraky, aniž předtím požaduje víru v něho, důvěru v něho. Potom takový nešťastný člověk bude mít velmi blízko k myšlence, že pro něj žádné uzdravení neexistuje, protože si ho ostatně nezaslouží, nedokáže prostě důvěřovat, i kdyby chtěl!

To pak vede k zoufalé touze po zázraku, k hledání *nějaké* modlitby, která je účinná. K hledání *nějakého* charismatického kněze, který zázračně uzdravuje. K hledání *nějakého* místa, na němž naleznu pokoj. K hledání *nějakého* omilostněného vizionáře, který pro mě bude mít osobní poselství o naději přímo z nebe atd.

Tímto způsobem se pak věřící často ocitne v Bohu vzdáleném ezotericky prodchnutém prostředí. Začne pochybovat o Boží lásce, nepoznává už sílu svátostí a cítí se opuštěný od Boha a od církve.

Takovým lidem je třeba pomoci! Je třeba je obezřetně znovu přivést do církve. Je třeba jim dát naději, že Bůh je nikdy neopustí, je třeba je přivést k aktivnímu svátostnému životu. Je třeba je obezřetně krok za krokem duchovně doprovázet a vést po cestě osobní svatosti.

(pokračování příště)

*Prof. Dr. James Mariakumar, SVD, Kerala - Indie
Text zpracovala Fella baronka Piccolomini
Překlad P. Jaroslav Brož, léto na MS 2006 v Litomyšli*

Biblický koutek

1. část

Genesis znamená „počátek, původ“. Nazývá se tak cizím slovem první kniha Bible, která vypráví o počátcích světa a člověka. Bibli tvoří 73 různých knih, které byly napsány v různých dobách různými lidmi. Teprve později došlo ke spojení těchto knih do jediného díla – Bible. Bible je slovo pocházející z řečtiny a znamená „knihy“.

Eden označuje zahradu.

Strom poznání dobrého a zlého, který stál uprostřed zahrady, je označován také jako „strom života“. Připomíná člověku, že je stvořen a nemůže si dělat nárok na pochopení všech věcí jako Bůh.

Je člověk synem opice? V 18. a 19. století slavila velký úspěch vědecká teorie známá pod jménem evolucionismus. Mezi nejznámější zastánce této teorie patřili Francouz Jean-Baptiste de Lamarck (1744-1829) a Angličan

Charles Darwin (1809-1882). Prohlašovali, že všechny druhy živočichů se vyvinuly z několika společných předků, kteří pocházeli z prvotních buněk. Člověk podle jejich názoru vznikl zvláštním vývojem z opice. Genetická věda v dnešní době zastává názor, že žádná živá bytost se nemůže vývojem proměnit, pokud se nezmění její genetický kód. Proto je velmi obtížné prokázat vývoj člověka z opice. Bible dává vědě velký prostor, když říká, že Bůh „vdechl dech života“ do formy utvořené z prachu země, stvořil člověka ke svému obrazu a obdaroval ho nesmrtelným duchem. Poslední dílo stvoření (člověk) není jenom dalším živým organismem – Bůh do něj vložil svůj otisk věčnosti.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Vyučování náboženství na naší faře

den	od - do	věk	vyučující
pondělí	15:30 - 16:00	mladší děti	Marie Jirásková
úterý	15:30 - 16:15	mladší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	16:00 - 16:45	starší děti	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

19. 3. Slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie
26. 3. Slavnost Zvěstování Páně

Významné dny

21. 3. Mezinárodní den boje za odstranění rasové diskriminace
25. 3. Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti

Výroční dny biskupů

9. 3. Mons. Esterka kněžské svěcení (1963)
12. 3. Mons. Škarvada kněžské svěcení (1949)
17. 3. Mons. Otčenášek kněžské svěcení (1945)
Mons. Graubner jmenován tit. biskupem (1990)
Mons. Hrdlička jmenován tit. biskupem (1990)
Mons. Radkovský jmenován tit. biskupem (1990)
Mons. Lobkowicz jmenován tit. biskupem (1990)

Děčín - Podmokly

19. 3. Mons. Koukl svátek
Mons. Hrdlička svátek
Mons. Kajnek svátek
27. 3. Kard. Vlk jmenován arcibiskupem (1991)
30. 3. Mons. Otčenášek jmenován tit. biskupem (1950)
31. 3. Kard. Vlk biskupské svěcení (1990)
Mons. Cikrle biskupské svěcení (1990)
Mons. Paďour převzetí služby biskupa – koadjutora (2001)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle ob měsíc od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ každý pátek od 18:00 do 19:00 - příprava na biřmování

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	08:00	
Úterý		17:00
Středa	08:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové   **Neděle**   **10:30**   Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 25. 03. 2007, před 1. nedělí v dubnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)